

Σερρών Θεολόγος: «Θαρσείτε, μη φοβείσθε, Εγώ ειμί! Εδώ ειμί! -Αμήν Κύριε, Γένοιτο!»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης](#)

Στον ιερό Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου Σερρών, στον οποίο φυλάσσεται, ως πολυτίμητος πνευματικός θησαυρός, το πανίερο και θαυματουργό εικόνισμα της Παναγίας «Ρόδον το Αμάραντον», που μετέφεραν στις Σέρρες, το έτος 1922, ευλαβείς χριστιανοί πρόσφυγες, από την ευρύτερη περιοχή της Προύσας της Μ. Ασίας, ιερούργησε, σήμερα Κυριακή 25 Αυγούστου, ο [Μητροπολίτης Σερρών](#) και Νιγρίτης κ. Θεολόγος.

Ο Σεβασμιώτατος, εμπνεόμενος από την σημερινή Ευαγγελική περικοπή: «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον...» (Μτθ. ιδ' 22-34), αναφέρθηκε στη δύναμη της προσευχής, της εγκαρτέρησης, της υπομονής και κυρίως της πίστεως στον Κύριό μας.

«Τρικυμισμένη θάλασσα, είπε ο Σεβασμιώτατος, είναι πολλές φορές ο ανθρώπινος βίος, με τους πειρασμούς και τις δοκιμασίες, που προέρχονται, είτε από τα

πολυώνυμα ανθρώπινα πάθη και λάθη, είτε από τηνμισάνθρωπη δράση του διαβόλου και των οργάνων του, δίκην αλλεπάλληλων κυμάτων,να απειλούν να καταποντίσουν το πλοiάριο της προσωπικής μας υπάρξεως.Ο μέγας πειραστής της οικουμένης, το μισόθεο πνεύμα του σκότους, της ερημίας και του θανάτου, μάχεται τον Θεόν και το έργο Του, την Εκκλησία Του, την πίστη,τη χαρά, την ίδια τη ζωή.

Ο αεί παρών στη ζωή μας, Δεσπότης Χριστός, όμως, αγιάζει,χαριτώνει, ασφαλίζεικαι προστατεύειτη ζωή μαςαπό τις λυσσαλέες επιθέσεις των αοράτων και ορατών εχθρών της σωτηρίας μας. Χρειάζεται, λοιπόν, να είμαστεσυνετώς υποψιασμένοι και πνευματικώςεγρηγορούντες, ώστε, με τη χάρη του Θεού, να πορευόμεθα σ' αυτήν τη ζωήμε το βλέμμα της καρδιάς μας πάντοτεπροσηλωμένο με εμπιστοσύνη στον Σωτήραμας ΙησούνΧριστόν, που τηνκυμαιομένη θάλασσα του ανθρωπίνου βίου, αποτελεσματικώς τιθασεύει και γαληνεύει και τη ζωή μας ολόκληρη ασφαλίζει και αγιάζει.

Ας έχωμεν θάρρος και ακλόνητη εμπιστοσύνη στο έλεος του Θεού και την αγάπη Του. Ας εμπιστευθούμε ακόμη περισσότερο τη φιλόστοργη μέριμνά Του, η οποία, ποτέ δεν μας εγκαταλείπει. Και εάν οι άνθρωποι, ακόμη και οι πλησίον μας ευρισκόμενοι, μας εγκαταλείπουν, μας απογοητεύουν, μας πληγώνουν, ενίοτε και μας προδίδουν, Εκείνος είναι πάντοτε παρών. “Μη φοβάσαι παιδί μου, μας λέει. Εγώ ειμί! Εδώ ειμί!” Πόσο γλυκιά και παρηγορητική είναι αυτή η θεία και φιλότατη φωνή του Σωτήρος μας!

Ας μην φοβούμεθα τον ανήφορο της ζωής μας, ο καθένας μας γνωρίζει μόνον πόσο τραχύς και αιματηρός είναι αυτός ο ανήφορος! Ας τον ανεβαίνουμε με τη δύναμη της πίστεως στον Θεό. Τότε γίνεται λυτρωτικός, καθαρτικός, αγιαστικός. Η σκέπη και το ανείκαστο έλεός Του, που έχει τη δύναμη να δαμάζει και να καταργεί, όχι μόνον τις δυνάμεις της φύσεως, αλλά και αυτό το ίδιο το σκοτάδι της αμαρτίας και του θανάτου, είτε να ενισχύει και να προστατεύει όλους μας στους αγώνες του τρικυμισμένου βίου μας.

“Θαρσείτε, λοιπόν, λέγει ο Κύριός μας, Εγώ ειμί! Μη φοβείσθε!”. Γένοιτο Κύριε κατά το ρήμα Σου. Αμήν!».

